

KOKONAISURAKOINTI - PUU KANNOLTA TEHTAALLE SAMALLA SOPIMUKSELLA

Juha Rajamäki Jari Terävä

Haastattelututkimuksella selvitettiin yrittäjien ja urakanantajien kokemuksia kokonaisurakoinnista ja etsittiin ideoita metsäalan urakoinnin kehittämiseksi. Tutkimukseen osallistui 12 toimivaa ja kaksi aloittavaa kokonaisurakointiyri-
tystä.

Kokemukset kokonaisurakoinnista olivat myönteisiä. Yrittäjät arvioivat kokonaisurakoinnin lisänneen koneiden työllisyyttä ja tehostaneen urakointia. Urakanantajat puolestaan arvioivat sen pienentäneen puunhankinnan kustannuksia ja lisänneen sen joustavuutta. Haastatellut toivoivat kokonaisurakoinnin lisääntyvän toiminnassaan.

Kokonaisurakoinnin suurimpana ongelmana sekä yrittäjät että urakanantajat pitivät puun vastaanottoa tehtaalla. Muina ongelmina yrittäjät mainitsivat lyhyen suunnittelujänteen ja työnjohdon ristiriitaiset ohjeet.

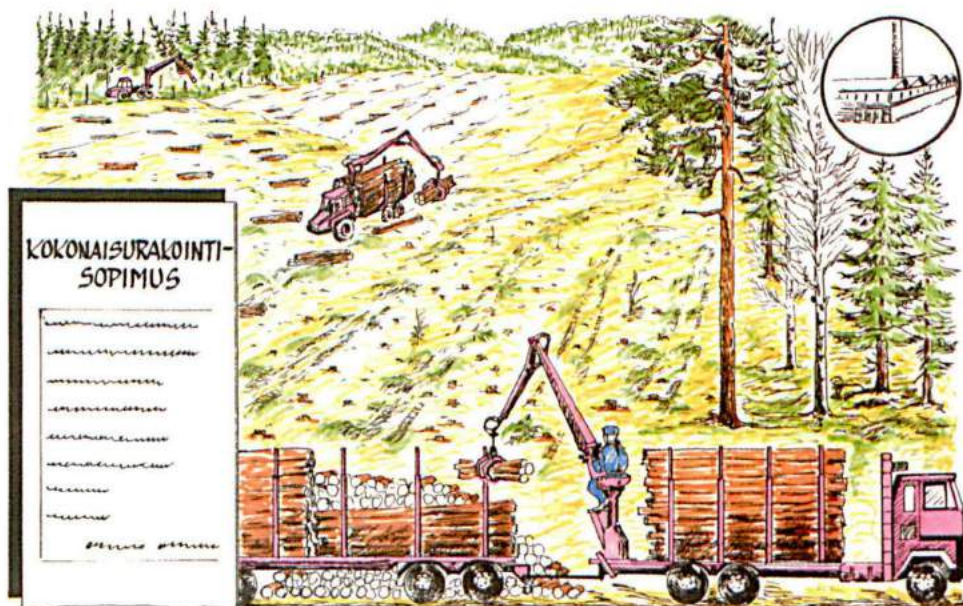
Metsäalan urakoinnin kehittämisessä keskeistä on sovittaa kuljetusten optimointi ja kokonaisurakointi toisiinsa siten, että kummankin edut voidaan hyödyntää mahdollisimman hyvin.

TAUSTAA

Puutavaran valmistus, metsäkuljetus ja kaukokuljetus on Suomessa perinteisesti urakoitu erillisinä työvaiheina. Viime vuosina erillisurakoinnin rinnalle on kehittynyt urakointimuotoja, joissa sama yritys vastaa entistä laajemmasta kokonaisuudesta; puhutaan usein kokonaisurakoinnista.

Suppeassa kokonaisurakoinnissa sama yritys hoitaa puutavaran valmistuksen ja metsäkuljetuksen. Metsätehon laskelmien mukaan koneellisen hakkuun ja metsäkuljetuksen yhdistäminen pienentää korjuukustannuksia (Metsätehon katsaus 7/1987).

Tässä tutkimuksessa kokonaisurakointi käsitetään edellistä laajemmin. Sillä tarkoitetaan toimintaa, jossa koneellinen hakkuu, metsäkuljetus ja autokuljetus sisältyvät samaan urakointisopimukseen. Sopimukseen voi sisältyä muitakin tehtäviä.

Tämän tutkimuksen tavoitteena oli selvittää, miten laajasti kokonaisurakointia nykyisin harjoitetaan ja millaisia ovat kokonaisurakoinnista kertyneet kokemukset. Samalla etsitään ideoita metsäalan urakoinnin kehittämiseksi.

TUTKIMUSMENETELMÄ JA -AINEISTO

Tutkimuksen ensimmäisessä vaiheessa Metsätehon jäsenyrityksiltä, metsähallitukselta ja Suomen Sahat ry:ltä tiedusteltiin kirjallisesti niiden tiedossa olevia kokonaisurakointiyrityksiä.

Tiedustelun perusteella 22 urakointiyritykselle lähetettiin kirjallinen kysely yritystä ja kokonaisurakointisopimusta koskevista perustiedoista. Vastausten perusteella varmistettiin, että tutkimuksen seuraavaan vaiheeseen osallistuvat yritykset harjoittivat tutkimuksessa tarkoitettua kokonaisurakointia.

Tutkimusta jatkettiin haastattelemalla kokonaisurakointia harjoittavia yrittäjiä sekä urakanantajia. Urakanantajista haastateltiin hankintapiirien korjuusta vastaavaa esimiestä tai piiriesimiestä.

Haastattelut tehtiin teemahaastatteluna. Se on haastattelijan ohjaama keskustelu. Teemahaastattelun tavoitteena on selvittää haastateltavan mielipide käsiteltävistä asioista. Tärkeimmissä asioissa vapaamuotoista keskustelua täydennetään täsmällisillä kysymyksillä, jotka muotoillaan kaikille samalla tavalla.

Teemahaastattelu ei yleensä etene tietyssä järjestyksessä, vaan sen aikana käytetään hyväksi haastateltavan mielenkiintoa ja innostusta käsiteltäviin asioihin. Teemaluettelon avulla haastatteli varmistaa, että kaikki suunnitellut aiheet käsitellään ja että haastatteli on ymmärtänyt vastaukset oikein.

Teemahaastattelut äänitettiin, ja äänitteet purettiin lomakkeelle aineiston jatkoanalyysiä varten. Sama henkilö haastatteli ja analysoi aineiston.

Kun teemahaastattelut aloitettiin, tiedossa oli 13 kokonaisurakointiyritystä. Haastattelujen aikana "löytyi" vielä kolme yritystä, joten vuoden 1991 lopussa niitä oli yhteensä 16. Näiden yritysten kapasiteetti on noin 5 % teollisuuden koneellisesta puunkorjuusta. Yritykset sijoituivat seuraavasti:

- Uudenmaan lääni	2
- Turun ja Porin lääni	1
- Vaasan lääni	1
- Hämeen lääni	5
- Keski-Suomen lääni	2
- Pohjois-Karjalan lääni	3
- Oulun lääni	2

Teemahaastatteluun osallistui 12 yritystä. Niillä oli vähintään puolen vuoden kokemus kokonaisurakoinnista. Syksyllä 1991 toimintansa aloittaneet kokonaisurakointiyritykset - kaksi - otettiin tuloksiin mukaan soveltuvin osin.

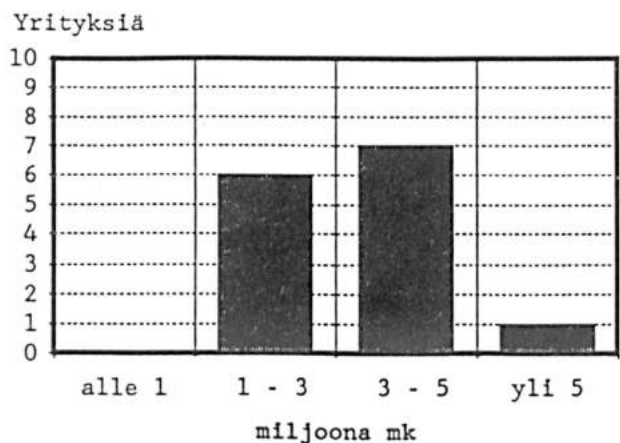
TULOKSET

Yritykset ja yrittäjät

Keskimäärin kokonaisurakointi muodosti 2/3 yrityksen liikevaihdosta. Vain kahden yrityksen koko liikevaihto muodostui kokonaisurakoinnista. (Kuva 1)

Kokonaisurakointiin ryhtyneiden yrittäjien ikä oli keskimäärin 44 vuotta ja kokemus metsäalan yrittäjänä 18 vuotta. Seitsemän oli toiminut ennen kokonaisurakointiin ryhtymistään metsäkoneyrittäjänä ja viisi autoyrittäjänä. Kahdella yrittäjällä oli vuosien kokemus metsätöihin henkilönä puunhankintaorganisaatiossa.

Kaikkien yritysten omistajat osallistuivat suorittamaan työhön säännöllisesti, keskimäärin lähes puolet työajastaan. Useimmat yritykset olivat perheyhtiöitä. Neljässä yrityksessä työntekijät olivat yrityksen osakkaita.

Nettotulos:		Kannattavuus:	
Positiivinen	9	Erinomainen	0
+0	4	Hyvä	3
Negatiivinen	1	Tyydyttävä	5
		Heikko	3

Kuva 1. Kokonaisurakointiyritysten liikevaihto ja nettotulos vuonna 1990 sekä yrittäjien arvio kannattavuudesta

Kokonaisurakoinnin aloittaminen ja sopimus

Yrityksillä oli yleensä 1-3 vuoden kokemus kokonaisurakoinnista. Yksi yritys oli harjoittanut kokonaisurakointia yli 10 vuotta. Aloite kokonaisurakointiin oli yleensä tullut urakanantajalta.

Urakanantajat ovat kokonaisurakoinnilla pyrkineet pienentämään puunhankinnan kustannuksia ja lisäämään sen joustavuutta. Yrittäjät puolestaan uskoivat ennen muuta, että kokonaisurakointi turvaa koneiden työllisyyden (kuva 2). Suurimpana ongelmana kokonaisurakoinnin aloittamisessa pidettiin muiden yrittäjien ja työnjohtajien kielteisiä asenteita kokonaisurakointia kohtaan.

Urakanantajat	Vastauksia	Yrittäjät	Vastauksia
Kustannusten pienentäminen - maksutaso - organisaation keventäminen	8 5	Työllisyys Urakanantajan toivomus	8 8
Käytännön toiminnan joustavuus - sopimukset - koneet samalle alueelle	4 3	Taloudelliset seikat Pioneerihenkilö	2 2
Aloite hankinta-alueelta	2	Toiminnan laajentaminen	2
Ketju "syntyi itsestään"	1		

Kuva 2. Kokonaisurakoinnin aloittamisen syyt

Kaikilla yrityksillä oli 1 - 3 vuoden kirjallinen kokonaisurakointisopimus urakanantajan kanssa. Usein sitä oli täydennetty suullisin sopimuksin. Yleensä sopimus käsitti yhden kokonaisurakointiketjun. Mukana oli kuitenkin yksi kahden ketjun ja yksi kolmen ketjun yrittäjä.

Kuudessa sopimuksessa urakoitsijan tehtäviin oli sisällytetty muitakin tehtäviä, esim. suunnittelua (kuva 3). Suunnittelulla tarkoitetaan tässä lähinnä ajourien suunnittelua harvennushakkuussa. Metsänhoitotyöt eivät sisällyneet yhteenkään sopimukseen.

Kaikissa kokonaisurakointisopimuksissa oli sovittu markkainta kuutiomääräisestä tavoitteesta. Hakkuukonetta ja metsätraktoria kohti keskimääräinen tavoite oli 34 000 m³ ja puutavara-autoa kohti 33 000 m³ vuodessa. Urakoitsijat arvioivat, että sopimuksenmukaiset puumäärät voisivat nykyistä kalustoa käytettäessä olla 20 % suuremmat, urakanantajien mielestä jopa 25 % suuremmat. Harvennushakkuiden osuus oli keskimäärin noin 25 % puumäärästä. Muutama yritys työskenteli ainoastaan avohakkuussa.

Koneellinen hakkuu	Metsäkuljetus	Autokuljetus	Suunnittelu	Manu-hakkuu	Muut työt	Sopimuksia, kpl
x	x	x				7
x	x	x	x			1
x	x	x	x	x	x	5

Manuaalinen hakkuu:
- vanerikoivujen hakkuu
- erikoispuutavaraajit
- ylisuuret puut
- pienet hakkuulohkot
- aluskasvillisuuden raivaus

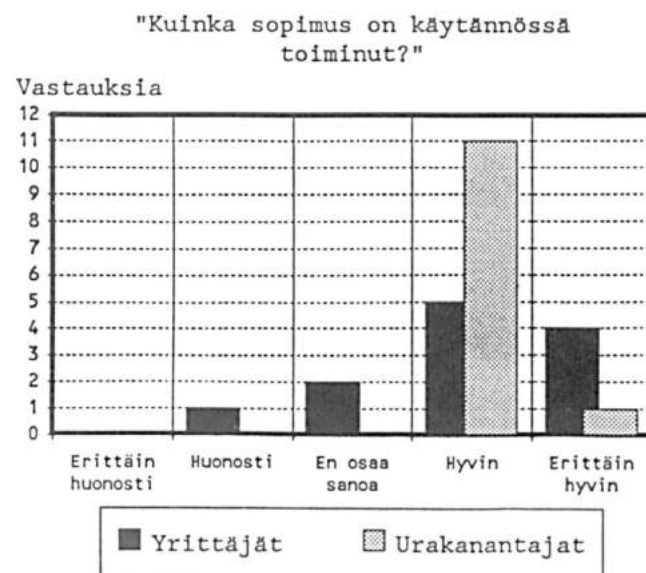
Muut työt:
- teiden kunnossapito talvella
- puutavaran merkitseminen
- jälkimittauksen valmistelu

Kuva 3. Kokonaisurakointisopimuksessa sovitut yrittäjän tehtävät

Kaikissa sopimuksissa maksut perustuivat suoritteeseen. Yleensä kaikki työnvaiheet hinnoiteltiin erikseen leimikoittain, ja ne hinnoitteli urakanantajan työnjohto. Seitsemässä sopimuksessa hinnoittelussa otettiin huomioon työnlaatu. Neljässä sopimuksessa sovellettiin avohakkuutyömailla keskimääräistä tienvarsihintaa. Silloinkin autokuljetus hinnoiteltiin erikseen.

Yhdessäkään sopimuksessa ei ollut sovittu erikseen vastuukysymyksistä, vaan sopimukset noudattivat metsäalan auto- ja koneurakoinnin yleisiä sopimusehtoja. Käytännössä vastuu työnjäljestä yms. oli täysin hakkuu-oikeudenomistajalla eli urakanantajalla.

Kokonaisurakointisopimuksiin oltiin yleensä tyytyväisiä (kuva 4). Urakanantajat toivoivat, että sopimusten vastuukysymyksiä täsmennettäisiin. Urakoitsijat puolestaan olivat huolissaan siitä, toteutuvatko sopimukset henkilöiden vaihtuessa urakanantajan organisaatiossa. Lisäksi he pitivät sopimusten mukaisia tavoitesuoritteita varovaisina.

Kuva 4. Tyytyväisyys kokonaisurakointisopimuksiin

Korjuun ja kuljetusten ohjaus

Kokonaisurakointiketjujen ohjaus ei yleensä poikennut piirien tavanomaisesta korjuun ja kuljetusten ohjauksesta. Koneita kierrätettiin alueellaan korjuutyönjohtajalta toiselle ja autoja ostotyönjohtajalta toiselle. Silloin yrittäjä sai samanaikaisesti ohjeita useammalta työnjohtajalta. Yhtenä toiminnan ongelmana yrittäjät pitivät näiden ohjeiden ristiriitaisuutta. Kolmessa yrityksessä korjuun ja kuljetusten ohjaus oli jatkuvasti saman työnjohtajan vastuulla. Tätä ratkaisua yrittäjät pitivät selkeämpänä.

Yrittäjille pyrittiin antamaan vähintään neljän viikon korjuu- ja kuljetusohjelma etukäteen. Käytännössä se oli toteutunut verraten hyvin korjuussa. Kuljetuksista yrittäjät saivat yleensä noin viikon ohjelman etukäteen. Näitä aikoja yrittäjät pitivät toiminnan suunnitteluun riittävinä. Kuljetusten suunnittelussa viikko riittää hyvin silloin, kun tieto kuljetettavista puumääristä saadaan korjuuohjelmasta. Yleisesti kokonaisurakoinnin katsottiin lisänneen toiminnan suunnitelmallisuutta.

Kuudella yrittäjällä oli mahdollisuus vaikuttaa korjuuohjelmaan. Kuljetusohjelmat sen sijaan suunnitteli kahta poikkeusta lukuun ottamatta täysin urakanantaja.

Urakanantajan työjohto asioi korjuu- ja kuljetusohjelmiin liittyvissä kysymyksissä yleensä yrittäjän kanssa. Ohjaus työmaalla ja työjohto sen sijaan kohdistuivat suoraan yrittäjän työntekijöihin. Vain kahdessa tapauksessa urakanantajan työjohto tiedotti yrittäjälle tämän työntekijöille annetuista ohjeista.

Kokonaisurakointiin liittyvässä tehtävänjaossa suunnittelu on tärkeää. Kahdessa sopimuksessa työmaasuunnittelua oli laajennettu siten, että yrittäjän tehtäviin kuului ajourien suunnittelun lisäksi leimikon tarkka rajausta, varastopaikkojen suunnittelu ja puutavaran merkitseminen. Useimpien urakanantajien ja yrittäjien mielestä työjohtamisen tulisi vastaisuudessa olla "otantaluonteista valvontaa".

Verraten yksimielisiä oltiin siitä, että korjuun ja kuljetusten ohjaus on pääosin urakanantajan tehtävä, kun taas kokonaisurakointiketjun eri osien tasapainottaminen on yrittäjän tehtävä. Näiden näkökohtien sovittaminen toisiinsa edellyttää käytännössä urakanantajan ja yrittäjän välistä tiivistä yhteistoimintaa.

Suurimpana ongelmana toiminnan ohjaamisessa yrittäjät ja urakanantajat pitivät puun vastaanottoa tehtaalla (kuva 5). Urakoitsijoiden arvion mukaan vastaanottoaikojen, aikatauluajon ja toiminnan jäykkyyden takia menetetään 1/3 ja urakanantajien arvion mukaan 1/5 puutavara-autojen kapasiteetista. Hakkuussa ja metsäkuljetuksessa koneiden kapasiteettia voidaan lyhyellä aikavälillä säätää työpäivän pituutta muuttamalla, kun taas kuorma-autojen kapasiteetti määräytyy tehtaiden vastaanoton mukaan.

	Vastauksia
Yrittäjät	
- Puun vastaanotto tehtaalla	10
- Lyhyt suunnittelujänne	6
- Ristiriitaiset ohjeet työjohtolta	4
Urakanantajat	
- Puun vastaanotto tehtaalla	5
- Korjuun ja kuljetusten yhteensovittaminen	3
- Muiden koneiden työllistäminen	2

Kuva 5. Toiminnan ohjaamiseen liittyviä ongelmia

Toiminnan organisointi kokonaisurakointiketjun sisällä

Yhdeksässä tapauksessa kokonaisurakointiketju kokonaisuudessaan kuului samalle yritykselle. Muissa tapauksissa kyseessä oli kahden yrityksen yhteistyö. Yrityksillä oli yhteinen sopimus urakanantajan kanssa tai keskinäinen aliurakointisopimus. Useimmat yritykset käyttivät aliurakointia silloin, kun ruuhkahuippuja oli tasattava. Vain neljä yritystä ilmoitti, etteivät ne käytä aliurakointia lainkaan.

Omana työnä	Yhteistyösopimus	Aliurakointi			Vastauksia
		jatkuva	tarvittaessa	tehtävät	
x					3
x			x	metsäkuljetus	1
x			x	suunnittelu	2
x			x	autokuljetus	3
	x	x		metsäkuljetus	2
	x				1

Kuva 6. Toiminnan organisointi kokonaisurakointiketjun sisällä

Keskimäärin kokonaisurakointiyrityksissä oli 1.6 työntekijää koneyksikköä kohti (omistajat mukaan luettuina). Kaikki yritykset pyrkivät käyttämään vakinaisia työntekijöitä. Yhdessäkään yrityksessä ei ollut erillistä työjohtajaa, mutta neljässä yrityksessä yksi työntekijä oli nimetty etumieheksi.

Lähes kaikissa yrityksissä käytettiin tarvittaessa tehtävänkiertoa. Tehtävänkierrota ja useisiin tehtäviin kykenevä henkilöstö vaikuttavat merkittävästi kokonaisurakointiketjun eri osien tasapainottamiseen. Yleisimmin työntekijöitä kierrätettiin hakkuukoneen ja metsätraktorin sekä metsätraktorin ja auton välillä.

Kolmella yrityksellä oli palveluksessaan metsuri, jonka tehtäviin koneellisen hakkuun lohkoilla tarvittavan moottorisahatyön lisäksi kuului työmaasuunnittelu ja aluskasvillisuuden raivaus. Edellisten lisäksi viisi yritystä oli kiinnostunut palkkaamaan metsurin tulevaisuudessa.

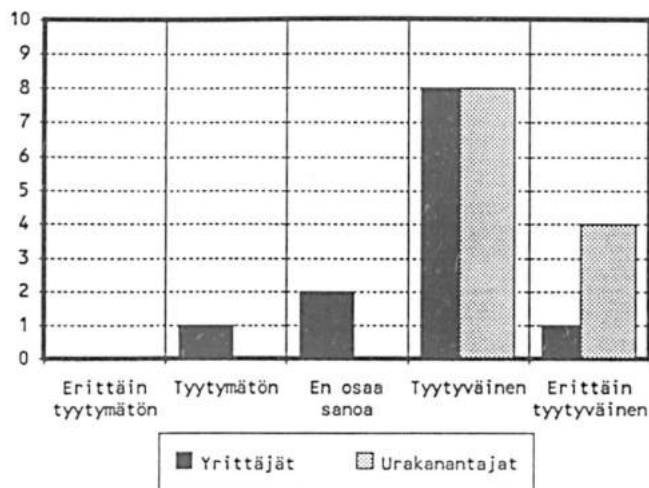
Kokemuksia

Kokemukset kokonaisurakoinnista olivat varsin myönteisiä (kuva 7). Vastaajista vain yksi ilmoitti olevansa tyytymätön. Hänenkin tyytymättömyytensä kohdistui enemmän urakanantajaan kuin kokonaisurakointiin sinänsä.

Yrittäjien mielestä kokonaisurakoinnin merkittävimpanä ansiona oli se, että epävarmoissa oloissa sopimuksen jatkuminen ja tasainen työllisyys varmistuivat. Kokonaisurakoinnin arvioitiin kasvattaneen koneiden vuosisuoritetta.

"Olen tällä hetkellä
kokonaisurakointiin..."

Vastauksia

Kuva 7. Yrittäjien ja urakanantajien kokemukset kokonaisurakoinnista

Toiminnan suunnitelmallisuuden lisääntyminen, yrityskoon kasvaminen ja mahdollisuus toiminnan järjeistämiseen olivat yrittäjien mielestä tehostaneet urakointia. Yrittäjät kokivat kokonaisurakoinnin lisänsen yrittämisen mielekkyyttä (kuva 8).

Urakanantajat arvioivat kokonaisurakoinnin tärkeimmäksi eduksi sen, että puunhankinnan kustannukset pienenevät. Suurempien suoritteiden ansiosta on tehty edullisia sopimuksia. Lisäksi työnjohtoresurssien tarve on vähentynyt. Erityisesti silloin, kun työmaasuunnittelu kuului yrittäjän tehtäviin, on työmaallakäyntien määrää voitu vähentää merkittävästi.

Toisena tärkeänä etuna urakanantajat mainitsivat sen, että toiminta on tullut joustavammaksi, sillä kokonaisurakointiketju sopeutuu erillisurakointia helpommin lyhytaikaisiin työmäärän muutoksiin. Kokonaisurakoinnin arvioitiin lyhentävän aikaa, joka kuluu puun kulkuun kannolta tehtaalle. Myös sopimuksiin liittyvät asiat hoituvat helpommin saman henkilön kanssa.

"Mitä uutta kokonaisurakointi on tuonut ..."	
Yrittäjät	Urakanantajat
Koneiden työllisyys parempi	Työnjohtoresurssien tarve pienempi
Suunnitelmallisuutta toimintaan	Edulliset sopimukset
Toiminnan järjeistäminen	Asioiden hoitaminen helpompaa
Sopiva yrityskoko	Joustavuutta puunhankintaan
Mielenkiintoinen työ	Työn laatu parempi

Kuva 8. Kokonaisurakoinnin vaikutus toimintaan

Urakanantajat ja yrittäjät arvioivat työn laadun parantuneen kokonaisurakoinnin myötä. Parempi laatu johtuu laatutietoisuuden ja -vastuun lisääntymisestä, mikä ilmenee erityisesti puutavaran huolellisempana lajitteluna ketjun kaikissa vaiheissa.

Haastatteluun osallistuneet yrittäjät ja urakanantajat toivoivat kokonaisurakoinnin toiminnassaan lisääntyvän. Useimmat yrittäjät halusivat liittää kokonaisurakointiin työmaasuunnittelun, manuaalisen hakkuun sekä metsänhoitotyöt. Osa yrittäjistä haluaisi osallistua myös puun ostoon. Myös urakanantajat toivoivat työmaasuunnittelun ja manuaalisen hakkuun kuuluvan yrittäjän tehtäviin. Sen sijaan siihen, että metsänhoitotyöt ja puun ostot kytettäisiin kokonaisurakointiin, he suhtautuivat varauksellisesti.

Sopivaksi yrityskooksi arvioitiin 1-3 ketjun yritys ja sen vuosisuoritteeksi noin 40 000 m³/ketju. Yrityksen sopivana toiminta-alueena pidettiin 1-3 kuntaa, joiden alueella yritys hoitaisi kaiken puunkorjuun ja -kuljetuksen 1-3 urakanantajalle.

TULOSTEN TARKASTELU JA PÄÄTELMÄT

Haastatteluaineisto käsitti 12 toimivaa ja kaksi alkavaa kokonaisurakointiketjua. Vähäisestä määrästä huolimatta aineisto käsitti lähes kaikki tunnetut kokonaisurakointiyritykset, mikä lisää tulosten yleistettävyyttä.

Urakanantajat totesivat, että kokonaisurakointiin ryhtyneet yrittäjät olivat valikoitunutta joukkoa. Todennäköisesti nämä yrittäjät olisivat menestyneet keskimääräistä paremmin ilman kokonaisurakointiakin.

Tulosten perusteella mahdollisuudet kokonaisurakointiin ovat tähän saakka olleet rajalliset. Vastuu puun korjuusta ja kuljetuksesta oli edelleen urakanantajalla, ja vain viidessä tapauksessa työnjakoa oli muutettu. Valtaosin urakanantajan työnjohto toimi kuten ennenkin.

Toiminnan rajoituksista huolimatta kokemukset olivat molemmin puolin myönteisiä. Urakanantaja katsoi kokonaisurakoinnin pienentäneen puunhankinnan kustannuksia ja yrittäjä sen tehostaneen urakointia.

Osa kokonaisurakoinnin mahdollisuuksista on kuitenkin hyödyntämättä. Tärkeää on sopeuttaa puunhankintaorganisaatio vähenevään työnjohtoresurssien tarpeeseen silloin, kun tehtävät ja vastuu siirtyvät yrittäjille. Niiden siirtäminen edellyttää, että sekä urakanantajien että yrittäjien asenteet muuttuvat.

Vastausten perusteella kokonaisurakointi onnistuu parhaiten, kun

- yrittäjällä on edellytyksiä kantaa suurempaa vastuuta
- sopimus on yritysten välinen asiakassuhde
- sovitaan selvästi työnjaosta muiden urakoitsijoiden ja kokonaisurakointiketjun välillä

- toiminnan yksityiskohdat erityisesti työnjako- ja vastuukysymykset sovitaan kummankin edut huomioon ottaen

- yrittäjän kalusto vastaa leimikkorakennetta ja kuljetusmatkoja

- suuri osa puutavarasta toimitetaan 1 - 2 paikkaan

- puun vastaanotto on joustavaa ja ainakin yhdelle vastaanottopaikalle voidaan ajaa vapaasti.

Kokonaisurakointi on vain yksi tapa kehittää metsäalan urakointia. Oikein toteutettuna sen avulla voidaan toimittaa joustavasti laadukasta puuta tehtaalle kilpailukyisin kustannuksin. Huomattavin etu on se, että korjuun ja kaukokuljetuksen saumakohdan merkitys vähenee. Jos

leimikoista ja kuljetusoloista on olemassa riittävän tarkat tiedot, tienvarteen ei periaatteessa varastoida puutavaraa lainkaan.

Toinen ajankohtainen kehityssuunta on puunkorjuun ja kuljetuksen eriyttäminen toisistaan. Silloin puunkorjuu perustuu suppeaan kokonaisurakointiin, ja kaukokuljetusta ohjataan keskitetysti. Tämän tutkimuksen perusteella ei kuitenkaan voida verrata näiden toimintatapojen edullisuutta keskenään.

Metsäalan urakoinnin kehittämiseksi kokonaisurakointi ja keskitetty kuljetustenohjaus olisi sovitettava toisiinsa siten, että kummankin edut voidaan hyödyntää mahdollisimman hyvin.

Metsäteho Review 1/1992

COMPREHENSIVE TIMBER CONTRACTING - FROM FOREST TO MILL WITHIN THE SAME CONTRACT

In Finland, each harvesting and transportation operation has traditionally been contracted separately. Different contractors have carried out the mechanized cutting, the forest haulage and the truck haulage of the timber. Lately, mechanized cutting and forest haulage have been undertaken by the same contractor. Some contractors have expanded their operations to so-called comprehensive contracting, i.e. delivering the timber from the forest to the mill within the same contract.

An interview study has been conducted to outline experiences of comprehensive contracting gained by contractors and forest industry companies and to find ideas for developing contracting in forestry.

Experiences of comprehensive contracting were positive. Contractors felt that it improved utilization of machinery and made contracting more effective. Forest industry companies on the other hand felt that comprehensive contracting reduced the cost of timber procurement and improved flexibility. Those interviewed hoped for an increase in comprehensive contracting.

Both contractors and forest industry companies felt that the inflexibility of the arrangements for timber reception at the mill were the greatest problems in comprehensive contracting. Contractors also mentioned conflicting instructions from supervisors and too short a planning range as problems.

METSÄTEHO

PL 194 (Fabianinkatu 9 B) • 00131 HELSINKI • Puhelin (90) 658 922 • Faxi (90) 659 202